

*Asmeninio
atsidavimo
Marijai abėcėlė*

Spaudai parengė kun. Algirdas Paliokas SJ

Asmeninio atsidavimo Marijai ABĖCĖLĖ

Kaunas, 2009 m.

Mielas skaitytojai,

Mūsų tikėjimo kelionei reikia įvairiopo pagalbos. Šv. Liudvikas Marija Grignon de Montfort (1673-1716 m.) pasiūlė visiško atsidavimo Marijai ideologiją. Nuo to laiko Bažnyčioje daugybė tikinčiųjų atsidavė Švč. Mergelei Marijai ir ne tik patys buvo pakeisti, bet ir per juos kiti. Iš daugybės atsidavusiųjų Marijai derėtų paminėti šv. Maksimiljoną Kolbę, kuris atliko didžiulius darbus katalikiškos spaudos srityje, o savo susijungimu su Dievu pasiekė mistikos sritį ir tapo šventuoju. Didžiojo mūsų laikų popiežiaus Jono Pauliaus II visiško atsidavimo Marijai šūkis buvo „Totus tuus, o Marija!“, tai yra „Visas Tavo, Marija!“

Ši knygelė – praktiškas asmeninio atsidavimo Marijai vadovas. Su jos pagalba galima pradėti pasiaukojimo Marijai kelionę.

Norintieji dar daugiau stiprinti savo ryšį su Marija bei daugiau ir giliau pažinti Marijos Tarpininkės bei Užtarėjos vaidmenį kiekvieno žmogaus išganyme, gali rasti platesnės apimties knygų. Laisvės metais Lietuvoje yra išleista visa eilė

knygų apie Mariją. Apie tobulą pasiaukojimą Marijai yra išleista trys šv. Liudviko Marija Grignon de Montfort knygos: „Marijos paslaptis“, Kaunas, 1995 m., „Apie tobulą pamaldumą Švč. Mergelei Marijai“, Kaunas, 2000 m., 2005 m. ir 2006 m., „Auksinė knyga“, Kaunas, 2008 m. ir nežinomo autoriaus „Mariologinės rekolekcijos“, Kaunas, 2009 m.

„Asmeninio atsidavimo Marijai abėcėlė“ skirta Švč. Mergelės Marijos apsireiškimo Šiluvoje 400 m. jubiliejui.

Knygelės „Asmeninio atsidavimo Marijai abėcėlė“ autorius dėl sovietinio laikmečio religinės spaudos draudimo nėra žinomas. Ją spaudai parengė kun. Algirdas Paliokas, SJ.

Tikriausiai Jus suneramino pamačius, jog knygelė neturi NIHIL OBSTAT ir IMPRIMATUR ženklų. Po II Vatikano susirinkimo visoje Katalikų Bažnyčioje buvo nuimta knygų cenzūra. Už tai, kad jose nėra nieko prieš tikėjimą ir dorovę, dabar atsako katalikiškos leidyklos. Neseniai Lietuvos Vyskupų Konferencijos nutarimu buvo prisijungta prie bendros tvarkos. Tačiau Katalikų Bažnyčia ir toliau tikrina naujas Šventojo Rašto laidas ir bendruomenės maldai naudojamą liturgines knygas, maldynus, giesmynus.

Leidėjai

IŽANGA

GYVENIMO PRASMĖ

Išdrįsk prisipažinti ir pasakyk tiesą: ar esi laimingas? Laimingų žmonių yra mažai. Išsipildžius eiliniam troškimui tu staiga sakai – tai ne tas. Kodėl taip yra? Žmogus yra taip sutvertas, kad niekas žemėje jo nepasotina. Tik tas, kas tiki ir tikėjimu gyvena, gali būti laimingas. Ar tiki, kad tik Dievas teikia tau laimę? Neskaityk toliau, kol neatsakysi į šį klausimą.

Gyvenimas yra labai rimtas išbandymas, duotas žmogui. Gyvename vieną kartą ir nuo to priklauso visa mūsų amžinybė: arba amžina laimė, arba amžina nelaimė. Tačiau ir išganytieji bus laimingi įvairiai: vieni daugiau, kiti – mažiau, priklausomai nuo to, kaip gyvena žemėje. Jeigu žinotum, ką reiškia danguje aukštesnis laimės laipsnis, viską paaukotum, kad tą laipsnį pasiektum. **Ar esi pasiruošęs paaukoti viską,** kad pasiektum galimai aukštesnį garbės ir šlovės laipsnį danguje? Gyvenimo pakartoti nebus galima, todėl kiekvienas jo žingsnis yra svarbus ir reikšmingas. Netikęs, klaidingas žingsnis, nuo-

dėmė visada yra nuostolis, savęs sumenkimas. Kiekvienas geras darbas yra augimo ir pažangos ženklas. Ar nori nedaryti netikusių žingsnių? Kad visada išsirinktum gerį, reikia dviejų dalykų: žinoti, kas šią minutę man yra geriausia, ir norėti tai įvykdyti. Pasirenkame blogai, nes nežinome ar nenorime išsirinkti to, kas geriau. Kol neišmoksime rimtai pasirinkti tai, kas mums geriausia, nebūsime laimingi. Kas tau yra geriausia kiekvieną akimirką? Dažnai tu to nežinai, bet Dievas žino. Jis turi tavo gyvenimo viziją. Jis išrinko ir paskyrė tau vietą dangaus laimėje. Tau taip pat paskyrė ir kelią - geriausią kiekvienos akimirkos užduotį. Turi rasti būdą, kad sužinotum iš Dievo, ką turi daryti kiekvieną akimirką, tačiau tai nėra lengva. Dar sunkiau įvykdyti jau sužinotus Dievo norus. Dievas yra geras auklėtojas ir žino, kad žmogus tobulėja per darbą ir kančią, o tai mums nepatinka. Dažnai žinome, ko Dievas trokšta, bet mums nesinori Jo valios vykdyti. Žmogus, kuris nenori vykdyti Dievo valios, elgiasi labai neprotingai, nes geriausias gyvenimo būdas, užtikrinantis žemėje pilnatvę ir asmens kilnumą, o danguje aukš-

čiausią šlovę, tai ištikimas **Dievo plano, Dievo valios vykdymas**. Ar tiki, kad Dievas tikrai tave myli ir viskas, ką Jis siunčia, yra Jo meilė? Ar nuoširdžiai nori vykdyti kiekvieną Jo valios norą? Dievas žino, kad gimtosios nuodėmės aptemdytas tavo protas nemoka gerai atskirti, kas gera ir kas bloga, kad tavo valia svyruoja, yra egoistiška, kad bėgi nuo sunkumų ir aukos, o vejiesi tai, kas malonu. Dievas suteikia tau pagalbą, kad gerai pažintum Jo valią ir visada ją vykdytum, kad taptum laimingas.

Ta pagalba yra **Marija**. Ji visada pasirenka tai, kas Dievui patinka, visada ištikimai pildo kiekvieną Dievo troškimą. Todėl Jai suteikta malonė, tik Ji gali būti tau nuolatinė **Pagalba**. Juo labiau prie Jos priartėsi, tuo daugiau Ji galės tau padėti. Jos globojamas nebepavėluosi dvasiškai tobulėti, išaugs iki reikiamo dvasinio lygio, o būdamas Jai ištikimas pasieksi dvasinę pilnatvę. Gali pasinaudoti Jos pagalba, gali ją atmesti. Ar nori, kad Marija tau padėtų?

I. ASMENINIO ATSIDAVIMO MARIJAI IDEOLOGIJA

1. Kas mums yra Marija?

Marija yra Dievo kūrinys, kaip ir mes. Ji viską gavo iš Dievo. Dievas Ją padarė gražiausiu ir turtingiausiu žmogumi po Kristaus. Ji nebuvo Jam reikalinga Jo planų vykdymui, bet iš meilės Jai ir žmonėms pašaukė Ją gyventi ir per Ją nori įvykdyti didžiausius savo darbus. **Marija yra Dievo Motina.** Ir ta vienintelė nesuprantama privilegija iškelia Ją virš visų kūrinių. Paslaptimi ryšiai su Švč. Trejybe nulemia, kad Marija mums yra paslaptis. Marija yra mums **bendra Atpirkėja.** Stovėdama po kryžiumi drauge su Kristumi, priklausoma nuo Jo, savo Nekalčiausios Širdies skausmu sumokėjo atpirkimo kainą. Dėl to Ji turi teisę į kiekvieną žmogų, nes kiekvienam kartu su Jėzumi pelnė amžinąjį gyvenimą. Marija yra visų malonių **Tarpininkė.** Nieko negauname iš Dievo be Jos. Sūnus perdavė Jai visa, ką įgijo per savo išganytojiškąjį gyvenimą ir mirtį. Marija gali išprašyti mums kiekvieną malonę, kurios esame reikalingi, ir iš tikrųjų išprašo.

Marija yra angelų ir žmonių **Karalienė**. Ji turi ne tik karališką šlovę, bet ir tikrą karališką valdžią. Ji yra galinga Karalienė, ir niekas neatsispirs Jos įsakymams. Sūnus Jai nieko neatsako, o Ji žino, ko gali Jo prašyti. Pasaulio Karalienė turi galią ir šėtonui. Piktoji dvasia Jos bijo labiau negu visų angelų ir šventųjų. Marija yra **Bažnyčios Motina ir žmonių Motina**. Ji yra **mistinio Kristaus Kūno Motina**. Per Ją Dievas duoda Bažnyčiai ir kiekvienam jos nariui savo gyvenimą, per Ją duoda didybę ir tobulėjimą. Jei Dievas padarė Mariją taip didžią ir gražią ir taip giliai įvedė Ją į išganymą, tai labai protingai padarysi, jei pasistengsi pasitikėti Ja ir atsiduoti Jai.

2. Kas yra atsidavimas Marijai?

Sukurta būtybė regresuoja savo tobulėjimo kelyje, jei atsiduoda žemesnei už save, ir tobulėja, jeigu atsiduoda aukštesnei už save būtybei. Geriausia, jeigu atsiduoda Dievo Motinai, nes Ji yra Švenčiausia ir visiems yra maloninga ir gailestinga. Kas labiau suartės su Marija, tas labiau asmeniškai tobulės, daugiau padarys gero, bus laimingesnis. Žmonės su Marija yra susieti

įvairiais laipsniais. Vieni nuolat, kiti retkarčiais kreipiasi į Ją malda: „Sveika, Marija...“ ar koku kitu aktu. Tai žemiausias laipsnis. Dar kiti meldžiasi į Ją kasdien, pvz., kalbėdami Rožinį. Tai aukštesnis laipsnis. Kiti įsijungia į Gyvojo Rožinio ar kitas draugijas, sukurtas Jai šlovinti. Tai dar aukštesni susijungimo su Marija laipsniai. Bet aukščiausias susijungimo su Marija laipsnis – tai visiškai **asmeninis atsidavimas Jos nuosavybėn**. Jeigu nori atsiduoti Dievo Motinai, privalai Jai pasakyti: „Motina, myliu tave, visiškai Tavimi pasitikiu ir todėl visiškai Tau atsiduodu, kad per Tave priklausyčiau **Jėzui**. Atiduodu Tau savo **kūną** su visais jo sąnariais ir sugebėjimais, savo **sielą** ir visas jos galias, visas **materialines gėrybes**, kurias turiu ar kada nors turėsiu, visas savo **dvasines ir antgamtines vertybes**. Visa tai atiduodu laisvai Tavo dispozicijai, kad laikytum mane savo nuosavybe ir darytum su manim ir viskuo, ką turiu, kas tik Tau patinka. Žinau, kad Tu geriau žinai Dievo valią, todėl prašau, kad nežiūrėtum mano valios ir mano troškimų, jeigu jie skirtųsi nuo Tavo, ir vykdytum savo ir Dievo planus net prieš mano

valią“. Kas atiduoda Marijai savo kūną, tas leidžia Jai daryti su juo tai, ką Ji ras tinkama ir reikalinga. Pvz., jeigu Jai bus reikalinga mano liga – priimsiu kančias. Visi mano kūno pojūčiai ir galios turės būti Jos nuosavybė. Atiduodu Marijai savo **sielą** su visomis jos galiomis. Tuo pačiu leidžiu Jai viską savyje pakeisti. Pakeisti mintis, kad taptų panašios į Jos mintis; troškimus, kad taptų vis artimesni Jos troškimams; jausmus, kad vienytųsi su Jos jausmais. Noriu savo sielą atverti viskam, ką Ji nori man perduoti. Taip pat leidžiu Jai viską, ką turiu sieloje, priimti. Atiduodu Marijai **visas išorines gėrybes**. Nuo šiol viskuo, ką turiu: rūbais, laikrodžiu, rašikliu, butu, nuosavybe, noriu naudotis tik kaip Jos nuosavybe ir tik Jai sutikus. Taip pat atiduodu Marijai **antgamtinės vertybes**, tarp jų ir tokias, kurių negalima atiduoti. Tai asmeniniai nuopelnai ir malonės laipsniai. Juos atiduodu, kad Marija išsaugotų. Yra ir tokios vertybės, kurios irgi gali būti atiduotos: atgailos, permaldavimai, maldų vaisiai. Tas vertybes leidžiu atiduoti kam Ji panorės.

Visa tai turi gerai pergaltvoti. Jei bijai tokio at-

sidavimo, persvarstyk, ar ne per mažai pasitiki Marija? Jeigu taip atsiduodi, tuo pačiu visa, kas tavo, nuo šio momento taps **Dievo Motinos nuosavybė**. Taip pat ir tavo ateitis bus atiduota į Jos rankas. Tai aukščiausias šlovės, pasitikėjimo ir meilės aktas. Jo pasekmės gali turėti neapsakomą vertę. Tačiau atsimink, kad atsiduodamas nepasitarnausi Marijai – tai Ji tau parodys didelę meilę, kad sužadintų tavyje norą Jai atsiduoti.

3. Koks turi būti atsidavimas?

Jei galvosi apie atsidavimo požymius, geriau suprasi, kas tai yra. Atsiduok Marijos nuosavybėn, o ne tik Jos globai. Kas atsiduoda globai, trokšta, kad Marija jam tarnautų. Tu gi taip atsiduok, kad Marija žinotų, jog tu nori Jai tarnauti. Atsiduok, kad Jinai turėtų iš tavęs šlovės ir naudos, jei tai įmanoma, ir galėtų tave laisvai panaudoti didesnei Dievo garbei ir sielų išganymui. Atsiduok Jai taip, kaip dovanoji knygą vardinių proga. Tai suteikia gilią ramybę. Tai yra taip pat labai radikalų, ir tavo religingumą iš paviršutiniško maldingumo nuves iki gyvenimo tikėjimu. Atsiduok Marijai **visiškai**. Nesakyk, kad su vienu sutinki, o su tuo ar kitu ne. Tai būtų pasiti-

kėjimo stoka. Sutik su viskuo, net ir su tuo, ko labiausiai bijai, – su liga, luošumu. Ji geriausiai žino, kas tau yra gera. Nustosi bijoti tokių dalykų kaip pajuoka, skriauda, kančia. Atsiduok Jai nemąstydamas. Pasakyk Marijai iš anksto: „Motina, jei kada norėčiau nuo Tavęs nueiti, jei pradėčiau maištauti, kad iš tikrųjų iš manęs tik imi, – būk tokia gera ir iš viso nekreipk dėmesio į mano protestus“. Atsiduok Marijai **visiškai**. Ne tik žodžiais, bet ir gyvenimu. Reikia žingsnis po žingsnio eiti tuo keliu. Marija veda į šventumą pagreitintu keliu, bet tiktai Ji žino ir tiktai Ji turi Dievo malonę, kad tave juo vestų. Greitai prieisi prie išvados, kad atsidavimas – nauja pamaldumo bei gyvenimo forma, sugébanti greitai ir visiškai pakeisti tavo elgesį, kad jis sutaptų su Dievo valia. Tame kelyje tam tikru atžvilgiu kartais reikia rizikuoti. Kai suprasi, kad Marija pareikalaus iš tavęs kai ko sunkaus, atsiduok **visiškai pasitikėdamas**, „**aklai**“. Nereikalauk, kad Dievas atskleistų savo planus tavo atžvilgiu. Nenorėk žinoti, kaip Marija panaudos tave ateityje. Prašyk tiktai, kad žinotum, ką turi daryti kiekvienu momentu, o numatytum tik tai

ir ten, kur bus tokia Dievo valia. Atsiduok Marijai, kad būtum Jos **kūdikis ir vergas**. Kūdikis: juo mažesnis būsi savo nuomonėje, juo tobuliau būsi atiduotas. Augimas kūdikystės kelyje pasireiškia tuo, kad darytumeis vis mažesnis ir labiau priklausomas nuo Marijos. Vergas: šiuo žodžiu pareiški Jai savo visišką nuolankumą ir nesavanaudiškumą. Tarnas neatiduoda visko, ką turi, o vergas atsiduoda visiškai. Jis atiduoda viską, ką turi ir ką gali padaryti bei atlikti. Tai aukščiausias atsidavimas Dievui, tai aukščiausias meilės laipsnis. Tai atneš tau laisvę. Dievas yra laisvė. Juo labiau priklausysi nuo Marijos, tuo būsi laisvesnis. Laisvas nuo liūdesio, nes Dievas yra Džiaugsmas. Laisvas nuo baimės, nes Dievas nieko nebijo ir viską gali. Laisvas nuo veidmainystės, nes Dievas yra Tiesa. Laisvas nuo visų nuodėmių, nes Dievas yra Šventumas. Pasvarstyk apie kiekvieną šių savybių: ar nori taip atsiduoti Marijai? Jei taip, tai nuolankiai ir džiaugsmingai Jai tą pasakyk.

4. Koks atsidavimo tikslas?

Atsidavimo tikslas – sutampa su svarbiausiu tavo gyvenimo tikslu. Kam gyveni pasaulyje? Dievas tau paskyrė du uždavinius: išaugti iki savo asmenybės pilnatvės ir padėti kitiems pasiekti savo pilnatvę. Viena ir kita teikia Dievui aukščiausią šlovę. **Fiziškai** augi nuo vaiko iki suaugusio žmogaus. **Protiškai** augi besimokydamas, gaudamas išsilavinimą, gyvenimo patyrimą. Vien **religijos ir moralės** srityje, deja, dažnai pasiekiamas tik nesubrendusių vaikų lygis. Egoistas, puikuolis, nedoras, godus, pavyduolis – tai moraliai nesubrendę žmonės. Kiekviena nuodėmė – tai moralinio atsilikimo, dvasinio luošumo žymė. Jeigu atsiduodi Marijai, Ji tau padės išsi-
gydyti iš visų ydų ir išsilaisvinti iš nuodėmių. Nereikės tau gėdytis, kad esi moraliai atsilikęs. Ji tau padės pasiekti reikiamą dvasinį lygį. Išmokys tave būti sumaniu, teisingu, susivaldančiu ir stipriu. Išmokys tave tikėti, mylėti Dievą ir artimą. Jos padedamas galėsi gyventi taip, kad dėl nieko nereikėtų gailėtis. Kas atsiduoda Dievo Motinai, tuo Ji pasinaudoja artimo išganymui. Dievas trokšta išgelbėti visus pasaulyje gyve-

nančius žmones. Tačiau nusprendė, kad išgany-
mo darbe turi padėti kiti žmonės. Marija turi
Dievo malonių visų išganymui, bet visų išgel-
bėjimu galės džiaugtis tik tada, jei atsiras tokių,
kurie Jai padės. Atsiduodamas Marijai, tampa
Jos įrankiu išganymo darbe. Ji laukia tokių žmo-
nių. Ir Fatimoje Ji prašė, „kad žmonės Jai atsi-
duotų“. Už savo atsidavimą ir per tave Ji galės
daug sielų išgelbėti nuo pasmerkimo. Ar nori
būti pasaulio išganymo įrankiu Marijos ran-
kose?

5. Koks turi būti Marijai atsiduodančių žmonių nusiteikimas?

Negalima atsiduoti kam nors, kai juo nepasi-
tikima. Nepatikėsi gyvybės girtam vairuotojui.
Marijai gali atsiduoti, jeigu Ja be ribų pasitiki.
Pasitikėjimas – tai įsitikinimas, kad Marija ne-
apvils. Ar esi pasiryžęs, jei Ji to panorės, daryti,
žmonių supratimu, neįmanomus dalykus? Ne-
galima atsiduoti kam nors, ko nemyli. Atsidavi-
mas be meilės neturi prasmės. Tikroji meilė ne
sau ieško gėrio, bet tam, kurį myli. Ar myli Mari-
ją taip, kaip trokšti Jai to, ko Ji trokšta, ir esi pasi-
ruošęs Jai viską paaukoti, kad padidintum Jos

šlove ir džiaugsmą? Norint atsiduoti Marijai, reikia, kad suprastum Jos vaidmenį žmonių išganyme. Ji yra antgamtinė visų Motina ir malonių Tarpininkė. Sutvėrėjo valia Ji vadovauja visoms Dievo galybėms kovoje dėl Dievo Karalystės. Gausūs Jos apsireiškimai rodo, jog Dievas trokšta, kad Ji regimai stotų į kovą su šėtonu dėl sielų. Atsiduodamas Jai atsiduodi Karalienei ir visagalinčiai Valdovei.

6. Kokie yra atsidavimo Marijai vaisiai?

Atsidavimo vaisiai įvairūs ir labai vertingi. Visiškas atsidavimas Marijai suteikia ir **Dievui aukščiausią šlovę**. Patys mes pamirštame viską kreipti pagal Dievo valią. Marija tavo mintis, žodžius, veiksmus, kančias ir tave patį padarys Dievo šlove, nes apvalys nuo sąmoningo ir nesąmoningo savęs ieškojimo ir tarnavimo sau. Jei savo tikslus patikėsi Jai, paprasčiausi tavo veiksmai tarnaus begalinei šlovei, kurią Ji atiduoda Dievui. Tavo atsidavimas Marijai yra **aukščiausias gėris artimui**. Kas atsiduoda Dievui per Mariją, drauge su Ja tampa Dievo dovana žmonėms, Jos meilės žmonėms įrankiu. Dievo Motina apsaugos tave nuo nuodėmių, skirs tau

dalį savo gailestingumo. Padarys tave jautrų neturtingųjų reikalams, ypač mirštančiųjų nusidėjėlių. Išmokys švelnumo, atsiprašymo ir net smulkių klaidų atitaisymo. Be tavęs tavo atsidavimu daugiausia pasinaudos tavo artimieji. Kas yra „tavo“, pasidarys „Jos“. Dėl tavo atsidavimo Marija labiau juos myli, daugiau jiems padeda ir meldžiasi už juos. Atsidavimas Marijai, visų pirma, **didžiausią naudą duoda tau pačiam**, tai yra, leidžia tau dalyvauti Jos gyvenime ir dorybėse. Kaip Jos kūdikis, tampi visų Jos vertybių bendrininku. Ji leis tau dalyvauti savo tikėjime, be kurio negalima patikti Dievui, savo pasitikėjime ir nuolankume, kuris yra išmintis. Leis dalyvauti Jos beribėj meilėj Dievui ir gailestingiausiai atsiduoti žmonėms. Ji papuoš tavo gerus darbus savo nuopelnais, ir jie taps mielesni Dievui bei atneš tau daugiau malonių. Jos meilė pridengs daug tavo trūkumų ir nuodėmių. Atsidavimas Marijai **greitai sujungs tave su Kristumi**, o tai yra šventumas. Marija yra **neklaidingas** kelias į Kristų, nes išlaisvina tave iš visų šėtono pinklių. Ji yra **lengvesnis** kelias, nes pati padės tau pereiti kentėjimus,

reikalingus tavo šventumui, ir **trumpesnis kelias**, nes priklausydamas nuo Jos toliau ir greičiau nueisi meilės keliu negu per ilgus metus keliaudamas savo valios keliu. Atsidavimas Marijai duoda **visišką sielos laisvę**: išlaisvina tave nuo baimės, abejonių ir įsižeidimų. Turėsi didesnę saugumo pojūtį, nebijosi žmonių, kančios, nelaimių. Būsi tikrai laisvas. Nebijosi daryti sprendimų, nebijosi ir jų padarinių, nes Ji tau padės išsirinkti. Net tavo klaidas ir nesėkmes panaudos geram. Ir net jei sąmoningai ką nors blogo padarysi, bet po to sugrįši pas Ją, Ji viską ištaisys ir nustumis blogį. Išmoksi giliai ir ramiai tikėti, kad mylintiems Dievą viskas išeina į gera. Kai atsiduosi Marijai, patirsi iš Jos daug džiaugsmo. Pajusi apčiuopiamus Jos maloniausios globos ženklus. O kas labiau gali džiuginti, kaip tai, jog tave – būtent tave – mažą, vargšą ir „nevykusį“, tikrai ir nuoširdžiai myli ta gražiausia po Dievo Asmenybė. Tas džiaugsmas bus laidas ypatingo džiaugsmo danguje, kuri gaus tie, kurie Jai atsidavė.

II. ASMENINIO ATSIDAVIMO MARIJAI PRAKTIKA

1. Kaip padaryti atsidavimo aktą?

Atsidavimo Marijai gyvenimo pradžia yra **pirmasis atsidavimo aktas**. Jį gali padaryti kiekvienas, kuris supranta, kas yra atsidavimas, ir kuris nuoširdžiai nori tai įgyvendinti. Galima jį padaryti kiekvieną minutę, nežiūrint socialinės padėties ar profesijos. Pirmam atsidavimo aktui reikia gerai **pasiruošti**. Pirmiausia reikia išvalyti sielą išpažintimi, susijungti su Jėzumi šv. Komunijoje ir trokšti nuolat gyventi pašvenčiamojoje malonėje. Net labai nuodėmingas žmogus gali atsiduoti Marijai, jei tik bus pasiruošęs visko išsižadėti, kad išsilaisvintų iš nuodėmių. Pirmoje pasiruošimo stadijoje reikia stengtis geriau save pažinti. Visų pirma, norint geriau pažinti Mariją, reikia per karštas maldas pagilinti asmeninius santykius su Ja, rodyti Jai pagarbą ir stengtis sekti Jos dorybėmis. Atsidavimo dienai pasirinkti žymesnę Dievo Motinos šventę. Bet gali Jai atsiduoti kiekvieną dieną, jei tik jausi reikalą. Atsidavimo aktui ge-

riausias momentas yra šv. Mišios. Persimainymo momentu Jėzus atsiduoda už mus Dievui Tėvui. Po persimainymo ar šv. Komunijos drauge su Juo galima atsiduoti Dievui per Mariją.

Atsidavimo akto formos ir formulės yra įvairios.

Gali jomis pasinaudoti arba susikurti savo. Perrašyk aktą, pasirašyk, įrašyk datą ir saugok prisiminimui. Gera padarysi, jei pasinaudosi tuo atsidavimo aktu, kurį šv. Tėvas Paulius VI apdovanojo atlaidais: „Dievo Motina, Nekalčiausioji Marija, Tau aukuju savo kūną ir sielą, visas maldas ir darbus, džiaugsmus ir kančias – visa, kas esu ir ką turiu, džiugia širdimi atsidodu **Tavo meilės vergystei**. Palieku Tau visišką laisvę naudoti mane sielų išganymui ir **šventosios Bažnyčios**, kurios Tu esi Motina, **pagalbai**. Nuo šiol visa noriu daryti su Tavimi, per Tave ir Tau. Žinau, kad savo jėgomis mažai ką pasieksiu. Tu gi viską gali, kas yra Tavo Sūnaus valia, ir visada nugali. Padaryk, Ištikimųjų Pagalba, kad mano šeima, parapija ir visa Tėvynė būtų Tavo ir Tavo Sūnaus karalystė. Amen“. Atsidavimo aktą reikia dažnai kartoti.

Iškilmingai su atitinkamu pasiruošimu per atsidavimo metines. Kasdien ryte ir vakare ir daug kartų per dieną kartoti tokios žaibiškos atsidavimo formos aktą: „Marija, esu visas Tavo ir visa, kas mano, yra Tavo“. Kai visiškai atsiduodi pirmą kartą, esi įsitikinęs, kad taip iš tikrųjų yra. Laikui bėgant, matai įvairius dalykus, kurių dar neatidavei. Dabar reikia iš naujo paeiliui atidavinėti, prijungti prie pirmojo atsidavimo akto. Atsidavimo aktą reikia nuolat gilinti.

Kaip gilinti proto atsidavimą?

Reikia atiduoti Marijai visas savo mintis, nuomones, visą intelektualinį išsilavinimą. Sutikti su tuo, kad Dievas tau ir protą atimtų, jei tai būtų reikalinga.

Kaip pagilinti valios atsidavimą?

Turi leisti, kad Marijai būtų prieinama tavo valia, ir Ji visada galėtų tave įtikinti ir paraginti daryti tai, ko Ji trokšta.

Kaip reikia pagilinti kūno atsidavimą?

Reikia atiduoti sveikatą, ligą, mirtį. Tai padaryti pataria Bažnyčia ir, pavyzdžiui, už sutikimą priimti visas kančias mirties momente, kokias Dievas panorės atsiųsti, suteikiami visuotiniai

atlaidai. Gera yra būti patenkintam savo išore. Jei kas nors nori kam nors nuodėmingai patikti ir negali atsikratyti to jausmo, tegul nukreipia tai Marijos akivaizdon, kad nori liautis daryti ką nors, kad kam patiktų.

Kaip pagilinti jausmų atsidavimą?

Visko atidavimas išvaikys iš tavo sielos užkampių visas baimes, kurios ten tūnojo pasislėpusios, o dabar iškyla į paviršių. Jei atsiduodant išryškėja baimės – tai geras dalykas. Atsidavimas tave nuo jų išlaisvins ir nuvalys tavo sielą. Baimė turi išryškėti tam, kad ją nugalėtum. „Meilė nuveja baimę“, - sako šv. Paulius. Jėzus meldėsi: „Ne mano, bet Tėvo valia tebūnie“. Meilė Dangaus Tėvui nugalėjo baimę. Jėzus parodė pavyzdį, kad sutikimas su Dievo valia yra meilė. Toks elgesys padės nugalėti visas baimes. Laimingas žmogus, kuris pažįsta visas savo baimes ir moka jas nugalėti. Įgimtos ir antgamtinės priemonės čia yra naudinga ir saugi pagalba, nes gydo meilės veikimu. Faktiškas visko atidavimas pakerta gimtosios nuodėmės šaknis, o tuo pačiu visų nereikalingų prisirišimų prie žmonių ir prie daiktų šaknis. Per tokį atsidavimą išryškė-

ja tavo vidus ir geriau atpažįsti, ko iš tikrųjų nori.

2. Kuo pagrįstas gyvenimas atsidavimo kelyje?

Jis pagrįstas visiškai **priklausomybe** Marijai. Po atsidavimo akto ateis atsidavimo jausmas. Jau dabar nepriklausai sau, bet Jai. Turi pradėti su tuo taikytis ir atitinkamai elgtis. Priešingu atveju atsidavimas bus tik tuščias pažadas ir nepakeis tavo gyvenimo. Nebijok priklausyti Marijai. Ir Dievo Sūnus atėjo į šį pasaulį Jos sutikimu. Nuo nieko nepriklausomas rado visiškai laisvę, atsiduodamas Marijos nelaisvei. Jis leidosi Jos nešamas į šventovę, maitinamas, slaugomas, auklėjamas, aukojamas ant kryžiaus. Lyg tai būtų svarbiausias dalykas Jo trisdešimties metų gyvenime, kaip pažymi Evangelija, Jis buvo priklausomas nuo Juozapo ir Marijos. Priklausydamas nuo savo Motinos padarė pirmąjį malonės stebuklą, palaimindamas Joną Krikštytoją ir pirmąjį regimą stebuklą, paversdamas vandenį vynu. Atsiduodamas Marijai, ryžtiesi tai priklausomybei. Visiškos priklausomybės mintį išreiškia žodis „**nelaisvė**“. Nuo šiol Marija į tave turi visas teises. Tu gali jai trukdyti, nes

atsidavimas nepažeidžia laisvos valios, tačiau, užuot trukdęs, karštai norėk vis labiau Jai priklausyti. Tuo yra pagrįstas augimas atsidavimo kelyje. Natūraliame gyvenime išsilaisvinimas suteikia vis didesnę savarankiškumą, nepriklausomumą nuo tėvų ir auklėtojų. Antgamtiniame gyvenime išsilaisvinimas pasireiškia tuo, kad būsi vis mažiau savarankiškas, vis labiau priklausysi nuo Dievo ir Marijos. Todėl kiekvienu momentu vykdysi tai, ko Dievas nori, ir taip, kaip Jis nori.

3. Koks yra svarbiausias gyvenimo aktas atsidavimo kelyje?

Visas gyvenimo situacijas gali padalyti į dvi grupes: kai Dievo valią žinai, ir tokias, kai Jo valia nežinoma. Kiekviena jų reikalauja skirtingo elgesio. Ten, kur žinai, kokia yra Dievo valia, privalai ją tiksliai vykdyti. Bet vykdyti taip, kad **savo ir prisiimtus reikalus** visiškai atiduotum **Marijai**. Atidavimas savęs ir visko yra svarbiausias aktas atsidavimo kelyje. Reikia nuolat, kaip galima dažniau, atiduoti Marijai save, kitus žmones, savo reikalus. Juo daugiau atidavinėsi, tuo labiau būsi Jos įrankiu. Taip tikrai pasiduos

Jos vadovavimui, atiduosi į Jos rankas save, susivienysi su Ja, kad Ji galėtų per tave veikti.

3.1. Atiduoti save.

Reikia atiduoti Marijai save ypač tada, kai turi atlikti kokį nors darbą. Pirmiausia reikia **atsižadėti** savęs, nes gali viską Jai sugadinti. Pasakyk Jai: „Motina, atsižadu savęs ir visas Tau atsiduodu“. Savęs išsižadėjimas yra reikalingas, kitaip atsidavimas bus veidmainystė, o iš tikrųjų darysi kaip tu nori, o ne tai, ko Ji trokšta. Iš tikrųjų turi pasakyti: „Motina, aš nenoriu dabar daryti taip, kaip man rodo, ką aš manau tikslinga: nenoriu nusileisti savo nervingam norui skubėti ir veikti, nes žinau, kad dažnai galiu būti Tau kliūtis“. Jeigu veiktum pats, dirbtum daug, būtum pavargęs, bet vaisių būtų maža. Paskui pasakyk: „Motina, atiduodu Tau savo **protą**, kad jį apšviestum“. Pamatysi, kad ne kartą ateis tau į galvą protingi sprendimai ir žodžiai, kurių pats niekada nesugalvotum. Dar sakyk: „Motina, atiduodu Tau savo **valią**“. Įsitikinsi, kad pajėgsi norėti tokių dalykų, kurių pats niekada nenorėtum padaryti. Pavyzdžiui, atsiprašyti, atleisti ir panašiai. Kalbėk: „Motina, atiduodu Tau savo

širdį“. Ji tave dažnai pripildys nuoširdumo tiems, kurie tau nemieli, norėsi prisiimti įsipareigojimus, kurių anksčiau vengei. „Motina, atiduodu Tau savo **kūną ir viską, ką turiu**“. Ji tada tavimi pasinaudos taip, kad dažnai pati tavo išvaizda skleis gėrį. **Atiduok save ne tik** tada, kai melsies, bet dažnai ir **daug** kartų per dieną paprasčiausiuose darbuose, kaip namų tvarkymas, plovimas, siuvimas, darbas prie staklių, braižymo lentos, mokslinėje laboratorijoje arba žemės ūkyje. Gali tai daryti trumpu aktu, o kartais paprastu dvasios žvilgsniu į Mariją: „Motina, tai atiduodu Tau. Motina, vadovauk man. Priimk mane dabar į savo rankas“. Atsiduok taip pat ir tada, kai darai ką nors, ką gerai moki. Nemanyk, kad tada nereikia tau Jos pagalbos ir vadovavimo. Pamatysi, kaip tave išjudins iš nusistovėjusių šablonų ir rutinos. Tave išmokys daug geriau padaryti tai, ką tareisi atlikęs geriausiai. Dažnai Ji tau sutaupys laiką ir apgins nuo rūpesčių. Geriau dirbsi, vaisingiau melsies, noriau darysi žmonėms gera. Atiduok Marijai savo laiką, sveikatą, gabumus, gyvenimą. Atiduok protą, kai mokysies; mintis, kai

kalbėsi; akis, kai Marija leis tau žiūrėti; rankas, kai Ji norės, kad dirbtum. Taip daryk nuolat ir būk ramus, nors tau ir atrodytų, kad Ji blogai tave valdo. Ji geriau žino, kas tau geriausia. Tuo būdu su Jos pagalba mokėsi pasiaukoti Šventajai Dvasiai. Atidžiai tai apmąstyk ir paprašyk Mariją, kad Ji pati tau tai išaiškintų.

3.2. Atiduoti artimuosius.

Gali ir privalai atiduoti Marijai žmones. Visus žmones, ypač tuos, su kuriais Ji tave koku nors būdu suveda. Ar turiu teisę atiduoti Marijai artimuosius? Ar kas nors kitas gali mane atiduoti ir kokią tai turi reikšmę? Tiesą sakant, atiduoti galima tai, ką turime. Popiežius gali atiduoti Dievui visą Bažnyčią, vyskupas – vyskupiją, klebonas – parapiją, motina – šeimą, nes Dievas davė jiems jų atžvilgiu tam tikrą valdžią. Kiekvienas viršininkas turi teisę atiduoti savo pavaldinius. Visa valdžia gaunama iš Dievo ir tai, ką Dievas kam yra davęs, galima Dievui atiduoti per Mariją. Bet ar galiu atiduoti tuos, kuriems neturiu jokios aiškos valdžios?

Yra įvairios sąlygos, dėl kurių kiekvienas turi teisę, o kartais ir pareigą, atiduoti kitus. Galima

tai daryti, remiantis **Dievo meilės įsakymu**. Turiu teisę atiduoti Marijai artimuosius, kad tuo būdu jie išmoktų mylėti Dievą. Privalau tai daryti, remiantis **artimo meilės įsakymu**. Ko nors atidavimas Dievui yra Jam didžiausias gėris. Todėl turiu ne tik teisę, bet ir pareigą atiduoti kitus Dievui per Mariją. Galima tai daryti dėl mūsų artimųjų priklausomybės Kristui. Kristus turi teisę į kiekvieną žmogų. Per krikštą Jis duoda man dalį savo teisės. Turiu tad teisę rūpintis, kad niekas Kristaus nenuskriaustų, nes per krikštą esu su Juo suvienytas. Turiu teisę rūpintis, kad kiekvienas žmogus Kristų mylėtų. Tuo pačiu turiu teisę atiduoti artimuosius, kad jie nedarytų blogo, o priklausytų Kristui. Galiu tai daryti remdamasis **mistinio Kristaus Kūno** ryšiais. Turiu pareigą mylėti mistinį Kristaus Kūną ir trokšti jo sveikatos ir gerovės. Todėl turiu teisę kiekvieną jo narį atiduoti Marijai. Galiu atiduoti artimą, nes jį myliu. Turiu teisę norėti, kad mane visi mylėtų, nes Dievas davė tokį įsakymą. Todėl galiu atiduoti kitus, kad susitiktume meilėje dangiškoje Tėvynėje. Ką nors atiduoti Marijai – tai nereiškia uždėti kitam kokias naujas pareigas

be tų, kurias jis turi: bet tai padeda Marijai atiduotam asmeniui suteikti daugiau malonių. Ar galima atiduoti žmogų, kuris nenori būti atiduodamas? Galima. Savižudį reikia gelbėti net ir prieš jo valią. Ko nors atidavimas Dievui per Mariją yra toks didelis gėris, kad niekas neturi teisės dėl to išsižeisti, nes tai nėra jam jokia skriauda. Laikui bėgant jis pats supras ir sutiks, kad atidavimas buvo jam malonė. Kas atiduoda artimą, atsisako savo teisės į jį Dievo Motinos naudai. Taigi iš anksto sutinka, kad nepyks ir nesisks, jei tas artimas bus jam negeras, neteisingas, netaktiškas.

Yra trys artimo atidavimo laipsniai: jo atidavimas Marijai vidaus aktu; ko nors paaukojimas už jį, pvz., kančios; ir atidavimas už jį savęs, net pasiryžimas atiduoti už jį gyvybę. Tas trečias laipsnis yra aukščiausias, nes niekas nemyli labiau, kaip tas, kuris atiduoda gyvybę už priešus. Tai tobulas sekimas Kristumi. Tai geriausias šv. Mišių išgyvenimo būdas, kai drauge su Kristumi atiduodame save už visą pasaulį. Taigi atiduok visus žmones, atiduok ypač tuos, su kuriais susitinki, su kuriais dirbi įstaigoje. Atiduok žmones,

su kuriais turi kalbėtis. Laukia tavęs pokalbis su viršininkais? Atiduok Marijai viršininkus. Tačiau nemanyk, kad viskas turi būti taip, kaip tu nori. Gali būti, kad kaip tik po atidavimo iš žmonių pusės tave pasitiks neteisingumas. Marija tai žino ir padarys, kad tau tai nepakenktų. Atiduok žmones, su kuriais būsi darbovietėje, kurie gyvena Tavo namuose, parapijoje, apylinkėje. Atiduok sutiktus keleivius, bendrakeleivius autobuse ir traukiny, atiduok tuos, kurie tave myli ir tuos, kurie nekenčia. Atiduok tikinčiuosius ir netikinčius. Kalbėk, pavyzdžiui, taip: „Motina, Tau atiduodu visus, kuriuos dabar matau, kurie su manimi važiuoja... Saugok, kad niekas iš jų nepražūtų“. Kadangi turiu teisę atiduoti visus, Dievo Motina kiekvienam iš jų suteiks kokią nors malonę. Kartais realiai pamatysi nuostabius tokio atsidavimo rezultatus. Dažniausiai nieko nepastebėsi. Tačiau nenustok tikėti, ypač kai daug kartų ką nors atiduosi ir nepastebėsi jokio pasikeitimo į gera. Pasitikėk Marija. Ji suteiks malonę tada, kai nutars, jog tai tikslinga ir naudinga. Pamatysi, kiek išganytų danguje ateis tau padėkoti už tai, kad atidavei juos į Dievo

3.3. Atiduoti reikalus ir daiktus.

Panašiu būdu atiduok Marijai kiekvieną daiktą ir reikalą. Atiduok Jai institucijas ir darbovietes. Atidavimas visur įves Mariją. Ji bus ten. Vádovaus, ves, imsis atsakomybės tokiu mastu, kiek Jai leisime, kiek to prašysime, kiek realizuosime mūsų atsidavimą. Atiduok Jai šventoves ir Dievo garbės vietas. Atiduok visas bažnytines institucijas, kad per jas plistų tikra Dievo garbė. Atiduok mokyklas ir kitas mokslo įstaigas, organizacijas, ūkius. Atiduok tarptautines konferencijas, politinius pasitarimus, ekonominius planus, kad visa tarnautų Dievo ir žmonių gerovei. Atiduok žmonių rūpesčius ir nelaimes, katastrofas, kataklizmus: „Motina, padėk, paguosk, gelbėk...“ Atiduok kiekvieną savo malda, kiekvienas šv. Mišias, kad per jas išsipildytų tai, ko Dievas laukia. Save, žmones, daiktus, reikalus „nešk“ atiduoti Marijai. Paprastai Jai tai parodyk. Ji žinos, ką reikia daryti, nes yra Motina. Ji viską žino, bet tavo atidavimas Jai yra reikalingas. Dievas taip surėdė, kad tavo atidavimas Jai suteiks galimybę duoti daugiau malonių. Juo daugiau būsi atidavęs, tuo daugiau Ji galės nu-

veikti. Dėl to esi Marijai reikalingas. Atidavimas savęs, žmonių, reikalų ir daiktų žengiant atsidavimo keliu turi tapti gyvenimo ritmu, sielos atodūsiu, širdies poreikiu.

4. Koks yra antrasis, pagrindinis gyvenimo aktas atsidavimo kelyje?

Jei žinai, ko Dievas šią akimirką iš tavęs nori, atiduok save, artimuosius, reikalus ir daiktus Marijai ir stenkis įvykdyti Jo valią. **Ką daryti, kai nežinai, kokia yra Dievo valia?** Dievo Motina kiekvienu momentu turi paruošusi tau geriausią veiklą. Kartais darbą ir kančias, kartais poilsį ir pramogas. Ne visada tai, kas objektyviai geriausia, yra tau Dievo valia. Reikia sužinoti, ko Marija trokšta. Galima prigalvoti įvairių būdų Jos valiai pažinti. Vieni svarsto, kas dabar būtų Viešpačiui Dievui mieliausia. Kiti skaito Evangeliją, kad sužinotų, ką apie tai sako Viešpats Jėzus arba kad sužinotų, kaip Jis elgtųsi panašioje situacijoje. Dar kiti galvoja, ką darytų Marija, jeigu būtų jų vietoje. Tačiau yra paprasčiausias ir turbūt geresnis būdas. Kas atsidavė Marijai, turi teisę Jos paklausti: „Motina, ką aš dabar turiu daryti? Ar galima man ten eiti, tą pirkti,

į tai pažiūrėti, apie tai pakalbėti?“ Tai yra paprasčiausia ir tyra lyg atitiktų vaikišką sielą. Viešpats Jėzus pasakė: „Prašykite ir jums bus duota“ (Mt. 7, 7). „Jūsų Tėvas iš dangaus suteiks Šventąją Dvasią tiems, kurie Jį prašo. (Lk 11, 13). Pasiųs Šv. Dvasią, kuri „išmokys jus visko“ (Jn 14, 26). Nuolatiniai prašymai leidimo, patarimo, aiškumo visur, kur nežinai, ką išsirinkti, yra normali atsidavimo nuosavybėn pasekmė. Privalai klausti, ar galima žiūrėti, kalbėti, ką kalbėti, nes tavo akys ir lūpos yra Jos nuosavybė. Tai neperdėjimas. Nuo amžių šventieji sako, kad prieš kiekvieną veiksmą reikia apmąstyti, ar tai sutinka su Dievo valia, nes visur privalome ieškoti Dievo valios. Marijos klausinėjimas yra tik to principo pritaikymas Dievo Motinai atsidavimo kelyje. Tačiau tu turi naudą, nes Dievo valios neieškai po to, bet prašai Marijos, kad tau ją nurodytų iš anksto. Laikui bėgant tau nereikės klausti žodžiais. Užteks dvasinio žvilgsnio į Jos akis ir žinosi, kaip pasielgti. Užklauses nelauk kokių apreiškimų, ženklų ar antgamtinių balsų. Marija turi labai daug paprastų būdų parodyti tau, kokia šiuo momentu yra Dievo valia. Vieš-

pats Jėzus pasakė Alyvų sode: „Budėkite ir meldkitės“ (Mt 26, 41). Kas klausia Mariją Dievo valios, tas meldžiasi. Tada reikia budėti, laukiant Jo atsakymo. Reikia būti labai budriam. Atsakymas dažnai ateina nelauktu keliu, pasireiškia subtiliai. Kas neišmoks atidžiai budėti, gali jo nepastebėti.

4.1. Kokiais keliais dažniausiai ateina Marijos atsakymas?

Kartais Švenčiausioji Mergelė primins tau Dievo įsakymus, Viešpaties Jėzaus paliepimą iš Evangelijos arba kokią nors pareigą, kurią užmiršai. Dažnai atsakymas ateina per viršininkus, kurie paliepia ką nors padaryti. Kartais Marija atsiųs tau žmones su prašymais. Viešpats Jėzus pasakė: „Duok kiekvienam, kuris prašo“ (Lk 6, 30). Negalima patenkinti tik blogo prašymo, jei kas nors prašytų. Kartais už mus sprendžia aplinkybės, atsitiktinai išgirstas pokalbis, netikėtas susitikimas, pavėlavimas į traukinį ir daug panašių dalykų gali būti Marijos noro išraiška. Reikia turėti viskam atviras akis. Bėgant laikui išmoksi tai pažinti: mokėsi šėtono šnabždėjimą atskirti nuo Dievo įkvėpimo. Tačiau, jei kartais

atsitiktinai, tikėdamas geru, klastingą šėtono šnabždėjimą ar savo nutarimą priiimtum kaip Marijos valią, nereikia bijoti – kas atsidavė ir nuoširdžiai ieško Jos valios, Ji prisiima už tokį atsakomybę, todėl ne tik niekas nenukentės, bet išeis į gerą.

4.2. Kada suprasi Marijos atsakymą, grįžk prie atsidavimo akto.

Atiduok Jai save ir savo veiksmus ir tik tada atlik darbą. Atsidavimo aktas yra visada pagrindinis ir svarbiausias. Dažniausiai joks aiškus atsakymas išsyk neateis. Klausi ir tyli. Negalvok tada, kad klausimas beprasmiškas. Verta ir reikia klausti, net jeigu numatytum, kad vėl nebus jokių nurodymų. Be klausimo viską darysi savo valia ir gali apsigauti. Atsidavimo kelias yra paprastas ir tiesus, nepaprasti dalykai yra retai jame sutinkami. Tai tikėjimo ir pasitikėjimo kelias.

4.3. Ką daryti, kai nėra atsakymo?

Pirmiausia lauk, kiek tik gali, kad savo neramiu skubotumu nesugadintum Marijos planų. Kai jau negali laukti, paprašyk Ją šviesos ir išsirik pats tai, kas, tavo nuomone, dabar Jai la-

biausiai patiktų. Atiduok Jai savo pasirinkimą ir visiškai ramiai daryk tai, ką pasirinkai. Marija todėl neatsakė, kad pats išsirinkai tai, kas yra Jos valia. Visais atvejais (juk niekada nesužinosi, ar gerai klausi) paprašyk, kad Ji tave grąžintų į kelią arba pašalintų blogo pasirinkimo pasekmes, jeigu bus išsirinkta blogai, ir tada būk visiškai ramus. Visada, visose situacijose turi trumpai nurodyti kelią, kad tavo atsidavimas galėtų tapti gyvenimu. Kai žinai, ko Marija nori, atiduok ir vykdyk. Kai nežinosi, klausk ir lauk atsakymo. Kai suprasi atsakymą, atiduok ir vykdyk. Jei nesuprasi, išsirink pats pagal tai, kas anksčiau aptarta. Pasirinkimą atiduok Marijai, atlik, ką privalai, ir būk ramus. Štai tokios, trumpai apibendrintos, svarbiausios gyvenimo ir atsidavimo kelio tezės. Kiekvienam prieinamos, protingos, paprastos.

5.Kokie yra pagrindiniai atsidavimo kelio laipsniai ir kaip juose elgtis?

5.1. Pirmas laipsnis: tiems, kurie kovoja su sunkiomis nuodėmėmis.

Gali Dievo Motinai atsiduoti net padaręs sunkią nuodėmę, net būdamas didelis nusidėjęs-

lis. Tik reikalingos dvi sąlygos: jei nuoširdžiai nori išsilaisvinti iš nuodėmių ir nuolat gyventi pašvenčiamojame malonėje; jei esi viskam pasiruošęs, kad tik išliktum šioje malonėje. Turi suprasti, kad tau gresia amžinas pasmerkimas. Gerai apsvarstęs, tikrai nuoširdžiai pasakyk: „Dievo Motina, leidžiu Tau su manimi daryti viską, kad tik jau daugiau nenusidėčiau“. Toks turi būti nusidėjėlio atsidavimo aktas. Padaręs tokį aktą, gausi sugebėjimą priimti malonę, norą gyventi pašvenčiamojame malonėje, norą vengti nuodėmės. Noriau ir skubiau eisi išpažinties, jeigu vėl nusidėsi. Palaipsniui tavyje įsiviešpataus igyto malonės gyvenimo džiaugsmas. Šiame laipsnyje privalai priiminėti šv. Komuniją bent pirmaisiais mėnesio penktadieniais ir šeštadieniais bei per Marijos šventes. Tai padės tau išlikti malonėje. Taip pat dar galėtum įsipareigoti kasdien sukalbėti nors vieną rožinio paslaptį.

5.2. Antras laipsnis: tiems, kurie kovoja su mažomis nuodėmėmis.

Jeigu gyveni malonėje ir padarai vien kasdienes nuodėmes, iš kurių norėtum išsilaisvinti, padaryk tokį aktą: „Dievo Motina, leidžiu Tau

daryti su manim viską, kad tik nedaryčiau kasdieninių nuodėmių. Imk mano protą ir taip jį pakeisk, kad galvočiau taip, kaip Tu, kad laikyčiau geru tai, ką Tu laikai geru, ir bjaurėčiausi tuo, kas Tau nepatinka. Imk mano valią, kad visada norėčiau to, ko Tu nori, ir nenorėčiau to, ko Tu nenori, kad mylėčiau tai, ką Tu myli ir nusigrėžčiau nuo to, kas Tau nepatinka“. Šį aktą reikia gerai apgalvoti, kad jį pasakytum tvirtai nusišatęs. Jeigu jį atliksi, būsi pasiruošęs priimti malonę, kuri palaipsniui išgydys tave iš kasdieninių nuodėmių. Stenkis priimti šv. Komuniją bent kas savaitę ar net dažniau ir mokykis apmąstyti Evangeliją. Iš Eucharistijos ir Evangelijos gausi daug šviesos ir noro gėriui.

5.3. Trečias laipsnis: tiems, kurie laisva valia jau nepadaro mažų nuodėmių.

Kas nedaro kasdieninių nuodėmių arba jos pasitaiko retai, gauna iš Marijos malonę Dievui nieko neatsakyti ir kaskart Jį labiau mylėti. Teatlieka tokį atsidavimo aktą: „Motina, leidžiu Tau daryti su manim viską, kad tik nieko Tau ir Jėzui neatsakyčiau, kad tik Jėzų ir Tave mylėčiau taip, kaip Jis trokšta. Tam esu pasiruošęs vi-

sokiems kentėjimams, kurie tam reikalingi, ir kokius Jėzus teiksis man atsiųsti“. Toks aktas laimės tau malonę. Išmoksi kaskart dažniau vadovautis Šv. Dvasios įkvėpimu. Tada gyvensi tartum Marijos akivaizdoje, nuolat jausdamas jos buvimą ir žvilgsnį. Tu tikrai norėsi Viešpatį Jėzų priimti kasdien arba taip dažnai, kaip tik galėsi. Tau rūpės, kad žmonės labiau šlovintų ir mylėtų Mariją, Dievo Motiną, ir kad kuo daugiau Jai atsiduotų. Norėsi juos mokyti meilės Marijai ir atsidavimo kelio.

6. Kaip formuojasi atsidavimo Marijai gyvenimas?

Kai jau būsi išmokęs gyventi pašvenčiamojame malonėje ir tik retkarčiais pasitaikys tau padaryti laisvos valios mažą nuodėmę, gali pasinaudoti žemiau pateikiamu išbandytu būdu pagilinti savo atsidavimą. Tačiau nepereik prie kito etapo, kol neįsisavinsi prieš tai buvusio.

I etapas

1. Marija **pasitikėti be ribų**. Pasitikėjimas yra atsidavimo pagrindas. Reikia dažnai kalbėti Marijai: „Pasitikiu Tavimi be ribų. Žinau, kad Tu gali viską išprašyti“.

2. Marijos **visko prašyti**, kad užsitikrintum nuolatinį Marijos tarpininkavimą, Jos jutimą. Be to, kurį laiką (pvz., keletą savaičių) melstis tik Jai, kad Ji viską perduotų Kristui.

3. Pasitarti su Ja kaip su Motina, nors tuo tarpu ir nieko tau nereikėtų. Perduoti Jai ne tik prašymus, bet taip pat garbinimus ir dėkojimus. Dailintis su Ja išpūdžiais, jausmais, liečiančiais smulkius gyvenimo reikalus. Užuoť pačiam galvojus, „galvoti“ per Mariją.

II etapas

1. Prašyk, kad Ji **paimtų mus** savo nuosavybėn. Tai ne mes darome Jai paslaugą, kada atsiduodame. Tai Ji parodo mums malonę ir gailėstingumą, kad nori mus priimti. Jos prašydami mus priimti, pakeisime atsidavimą iki subtilesnio lygio. Turime to prašyti **stipriai, dažnai, su pasitikėjimu ir nuoširdžiai**.

2. Ateiti pas Ją kaip **mažam vaikui**. Reikia norėti būti kaskart mažesniame, kaskart labiau priklausomame Marijai, kaskart mažiau savarankiškame.

3. **Visko klausti ir prašyti leidimo**. Klausti visko – tai reiškia įsidėmėti, kad nėra dalyko,

kuris būtų toks mažas ir nesvarbus, kad dėl to nereikėtų klausti.

III etapas

1. Gyventi Viešpaties Jėzaus ir Švč. Motinos akivaizdoje. Laikui bėgant, klausinėjimas pasikeičia į gyvenimą **Jėzaus ir Marijos „akyse“**. Užtenka paprasto dvasios žvilgsnio ir jau žinome, ar Marija pritaria mums, ar ne, ar leidžia, ar draudžia.

2. Priimti iš Jų tikėjimo įkvėpimą. Įkvėpimo kelias – tai kelias, kurio pabaigoje – **Šv. Dvasios dovanos**. Kiekvienas jį turi ir kiekvienas privalo juo naudotis. Gyvenimas pagal Šv. Dvasios dovanas yra aukščiausias dvasinio gyvenimo laipsnis.

7. Kaip susivienyti su Marija?

Gali laisvai naudoti visas priemones, kokias tik rasi, kad galėtum geriau melstis Marijai, dažniau Ją atsiminti, tobuliau garbinti ir skleisti Jos šlovę. Štai kai kurios iš jų.

Turėk savo kambaryje Dievo Motinos paveikslą. Įsivaizduok sau, kad tai ne paveikslas ar statula, bet Ji pati čia esanti. Melskis į Ją kaip į čia esančią. Elkis taip, tarytum Ji būtų pas tave

(aišku, be keistenybių). Ry tą arba kiek kartų iš-
eini iš namų paprašyk Marijos palaiminimo die-
nai ar kelionei ir padaryk kryžiaus ženklą. Ji tik-
rai tave palaimins. Stenkis viską daryti su Mari-
ja. Įsivaizduok sau, kad Ji visur su tavimi yra ir
visur su tavimi eina. Visur Ją kviesk su savimi.
Kas išmoksta puoselėti savyje įsitikinimą, kad
Marija yra šalia, – išigyja lobį. Tada daug leng-
viau išmokstama viską atiduoti ir visko klausy-
tis. Mokykis viską daryti tarsi mistiškai būtum
Marijoje. Įsivaizduok, kad esi Jos tyriausioje ir
ramybės pilnoje širdyje kaip šventovėje. Apsup-
tas Ja iš visur. Tada tu spontaniškai vengsi to, ko
Joje negali būti (neramumo, triukšmingumo, su-
sinervinimo, pykčio, egoizmo...). Spontaniškai
sotinsies Jos dorybėmis ir dovanomis (nuolan-
kumu, ramybe, skaistumu, pasitikėjimu...). Įsi-
vaizduok, kad **Jos akimis** žiūri į pasaulį ir žmo-
nes, kad myli **Jos širdimi**. Dažnai apmąstyk Jos
gyvenimą. Tačiau neapsiribok vien Evangelijos
įvykių paviršiumi, o stenkis įsigilinti į Jos sielą.
Įsivaizduok, ką Ji galvojo, kokie buvo Jos jaus-
mai ir troškimai. Tuo būdu tu atsirasi Jos sieloje.
Prašyk, kad tada ji pati leistų tau pajusti savo iš-

gyvenimus ir mokytų Ja sekti. Trokšk viską daryti Jai. Nebijok, kad tuo nuskriausi Jėzų. Ji viską atiduos Jėzui nieko nepasilikdama sau. Joje visa siekia Dievo kaip upė, skubanti į jūrą. Jeigu visa tai žinai, nebijok imtis dėl Jos didelių dalykų. Tuo pačiu tai darai dėl Dievo. O Dievas tau atlygins už tai daugiau, negu būtum Jam aukojęs. Neraginame melstis, atlikti aktus Dievo Motinos šlovei, nes tai savaime suprantama. Kas Ją myli ir Jai atsiduoda, nepraleis jokios progos, kad tik Ją pagarbintų, su Ja pasikalbėtų, kitus paragintų Ją mylėti.

Pabaiga

Visi tie žodžiai atiduoti Dievo Motinai. Tegu šie puslapiai bus Jos kvietimas į atsidavimo kelią. Neatidėk šitos knygelės, kol nepasakysi savo Motinai: „Atsiduodu Tavo nuosavybėn, gali daryti su manim, ką nori“. O paskui gilinsi ir tobulinsi gyvenimą atsidavimo kelyje. Atnaujink savo susijungimą arba pirmą kartą susijunk su Dievo Gimdytoja minėtu būdu. Jeigu nejauti noro asmeniškai atsiduoti Marijai, galbūt jauti kokius nors priešiškus Marijai? Tada nuolan-

kiai Jai pasakyk: „Motina, jeigu Tu to trokšti, pati patrauk mane į atsidavimo kelią“. Ir melsk Šviesos. Tobulo atsidavimo Švenčiausiajai Mergelei Marijai supratimas yra rinktinė Dievo malonė. Kasdien prašyk, kad ši malonė būtų tau suteikta. Prašyk su pasitikėjimu. Ši dovana nebus tau atsakyta. Marija pati tave pašauks, jeigu tik leisi, kad tai įvyktų. Tada apčiuopiamai pajusi, kad atsidavimas į motinišką Dievo ir žmonių Motinos nelaisvę yra **atsidavimas tikrai laimei.**

TURINYS

Mielas skaitytojai	2
Ižanga. Gyvenimo prasmė	5
I. Asmeninio atsidavimo Marijai ideologija	8
1. Kas mums yra Marija?	8
2. Kas yra atsidavimas Marijai?	9
3. Koks turi būti atsidavimas?	12
4. Koks atsidavimo tikslas?	15
5. Koks turi būti Marijai atsiduodančių žmonių nusiteikimas?	16
6. Kokie yra atsidavimo Marijai vaisiai?	17
II. Asmeninio atsidavimo Marijai praktika	20
1. Kaip padaryti atsidavimo aktą?	20
2. Kuo pagrįstas gyvenimas atsidavimo kelyje?	24
3. Koks yra svarbiausias gyvenimo aktas atsidavimo kelyje?	25
4. Koks yra antrasis, pagrindinis gyvenimo aktas atsidavimo kelyje?	33
5. Kokie yra pagrindiniai atsidavimo kelio laipsniai ir kaip juose elgtis?	37
6. Kaip formuojasi atsidavimo Marijai gyvenimas?	40
7. Kaip susivienyti su Marija?	42
Pabaiga	44

Kviečiame skaitytojus, jau susipažinusius su šia knygele, paraginti ir kitus ją įsigyti ir taip skleisti atsidavimo Marijai ideologiją. Todėl reikėtų ją paplatinti savo aplinkoje: Gyvojo Rožinio bei maldos grupėms ir parapijos aktyvui ir kitur.

Praneškite mums, kiek ir kokių knygų pageidautumėte gauti ir kokių adresu jas siųsti. Mes Jums pageidaujamas knygas išsiųsime paštu.

Jas įsigyti galima šiais būdais:

Parašyti laišką adresu:

Eugenijai Aleknavičienei

Iki pareikalavimo

Vilniaus g. 19,

LT-67106 Lazdijai

arba el. paštu:

valliantadeus@gmail.com

Arba paskambinti telefonu:

(8~318) 51 016

Eugenijai Aleknavičienei

nuo 19 iki 22 val.

Atsiskaitymas - kai gausite siuntą su
knygutėmis. Atsiskaitymo būdai:

Pavedimu į sąskaitą:

Tadeus Vallian

AB Ūkio bankas

LT56 7010 7000 2807 0715

Banko kodas 70107

Arba siųsti pašto perlaidą:

Eugenijai Aleknavičienei

Iki pareikalavimo

Vilniaus g. 19,

LT-67106 Lazdijai

ASMENINIO ATSIDAVIMO MARIJAI
ABĖCĖLĖ

Tiražas 6000 egz.

Leidžia Marijos legiono komitium,

Rotušės aikštė 9, LT-44280 Kaunas

Spausdino UAB „Printėja“

Vytauto Didžiojo g. 114b, LT-56111 Kaišiadorys

